EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

20. jaanuar 2005 *

Kohtuasjas C-306/03,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Juzgado de lo Social nº 3 de Orense (Hispaania) 24. juuni 2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 16. juulil 2003, menetluses

Cristalina Salgado Alonso

versus

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),

Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS),

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (ettekandja), P. Kūris ja G. Arestis,

kohtujurist: J. Kokott,
kohtusekretär: vanemametnik M. Múgica Arzamendi,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. septembri 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— C. Salgado Alonso, esindaja: *abogado* A. Vázquez Conde,

— Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), esindajad: A. R. Trillo García ja A. Llorente Alvarez,

— Hispaania valitsus, esindaja: E. Braquehais Conesa,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: H. Michard, I. Martínez del Peral ja D. Martin,

olles 28. oktoobri 2004. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab EÜ artiklite 12, 39 ja 42 ning nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes, muudetud ja kaasajastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3), mida on omakorda muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98 (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 308, edaspidi „määrus nr 1408/71") artikli 45 ja artikli 48 lõike 1 tõlgendamist.

2 See taotlus esitati ühelt poolt C. Salgado Alonso ning teiselt poolt Instituto Nacional de la Seguridad Social'i (riiklik sotsiaalkindlustusamet, edaspidi „INSS") ja Tesorería General de la Seguridad Social'i (sotsiaalkindlustuse keskkassa, edaspidi „TGSS") vahelises menetluses seoses C. Salgado Alonso Hispaania õiguse järgse vanaduspensioni õiguse määramisega.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 Määruse nr 1408/71 artikli 1 punkt r määratleb mõistet „kindlustusperiood" järgmiselt:

„sissemakseperiood või töötamisperiood või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise periood, mis on sellisena määratletud või tunnustatud õigusaktides, mille kohaselt need on täitunud või loetakse täitunuks, ning kõik selliste perioodidena käsitatavad perioodid, kui kõnealused õigusaktid võrdsustavad need kindlustusperioodiga".

4 Määruse nr 1408/71 artikli 3 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigi territooriumil elavatel isikutel, kelle suhtes on kohaldatav käesolev määrus, on liikmesriigi õigusaktide alusel samasugused kohustused ja õigus saada samasuguseid hüvesid kui kõnealuse liikmesriigi kodanikul, arvestades käesoleva määruse erisätteid."

5 Sama määruse artikli 45 lõikes 1 on sätestatud hüvitiste saamise õiguse omandamisel, säilitamisel või ennistamisel kindlustus- või elamisperioodide arvessevõtmise põhimõte järgmiselt:

„Kui liikmesriigi õigusaktid seavad hüvitiste saamise õiguse omandamise, säilitamise või ennistamise kindlustusskeemi alusel, mis ei ole eriskeem lõikes 2 või 3 määratletud tähenduses, sõltuvusse kindlustus- või elamisperioodide täitumisest, peab kõnealuse liikmesriigi pädev asutus vajaduse korral arvesse võtma teise liikmesriigi õigusaktide alusel täitunud kindlustus- või elamisperioode, olgu need täitunud üld- või eriskeemi alusel, töötajana või füüsilisest isikust ettevõtjana. Selleks arvestab ta kõnealuseid perioode nii, nagu oleksid need täitunud tema enda õigusaktide alusel."

6 Määruse nr 1408/71 artikli 46 lõige 2 sätestab:

„Kui liikmesriigi õigusaktide tingimused hüvitise saamiseks on täidetud üksnes pärast artikli 45 või artikli 40 lõike 3 kohaldamist, kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) pädev asutus arvutab hüvitise teoreetilise suuruse, mida asjaomane isik saaks taotleda tingimusel, kui kõik kindlustus- ja/või elamisperioodid, mis on täitunud töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja suhtes kehtinud liikmesriigi õigusaktide alusel, oleksid täitunud kõnealuses riigis pädeva asutuse poolt hüvitise määramise päeval kohaldatavate õigusaktide alusel. Kui kõnealuste õigusaktide järgi ei sõltu hüvitise suurus täitunud perioodide kestusest, loetakse selline hüvitise suurus käesolevas punktis osutatud teoreetiliseks suuruseks;

b) seejärel määrab pädev asutus kindlaks hüvitise tegeliku suuruse, tuginedes eelmises punktis osutatud teoreetilisele suurusele, vastavalt tema poolt kohaldatavate õigusaktide alusel enne riski realiseerumist täitunud kindlustus- või elamisperioodide kestuse ja kõigi asjaomaste liikmesriikide õigusaktide

alusel enne riski realiseerumist täitunud kindlustus- ja elamisperioodide kogukestuse suhtele."

7 Sama määruse artikli 48 lõige 1 kehtestab erandi pensioniõiguste määramisest alla aasta kestvate kindlustusperioodide puhul:

„Olenemata artikli 46 lõikest 2 ei ole liikmesriigi pädev asutus kohustatud määrama hüvitist tema poolt kohaldatavate õigusaktide alusel täitunud perioodide eest, mida võetakse riski realiseerumisel arvesse, kui:

— kõnealused perioodid kestavad vähem kui aasta

ja

— üksnes kõnealuseid perioode arvesse võttes ei näe nimetatud õigusaktid ette hüvitise saamise õiguse tekkimist."

Siseriiklikud õigusnormid

8 Üldise sotsiaalkindlustusseaduse, mis on kodifitseeritud 20. juuni 1994. aasta kuningliku määrusega 1/94 (BOE nr 154, 29.6.1994), muudetud 30. detsembri

1998. aasta seadusega maksu-, haldus- ja sotsiaalmeetmete kohta (31. detsembri 1998. aasta BOE, edaspidi „üldine sotsiaalkindlustusseadus"), artikli 161 lõike 1 punkt b seab sissemaksete tüüpi vanaduspensioni määramise tingimuseks vähemalt 15 aastat kestnud sissemaksete perioodi, millest vähemalt kaks aastat on täidetud hüvitise saamise õiguse tekkimise asjaolule eelnenud 15 aasta jooksul.

9 Üldise sotsiaalkindlustusseaduse artiklis 218 on sätestatud, et kui kindlustatul on õigus töötustoetusele, teeb Instituto Nacional de Empleo (töötuskindlustust haldav asutus, edaspidi „INEM") sotsiaalkindlustusesse erinevatel alustel sissemaksed vastavalt määratud hüvitise olemusele. Selle sätte lõikes 2 on sätestatud

„Vanematele kui 52aastastele töötajatele mõeldud töötustoetuse korral peab haldav asutus tegema sissemakseid vanaduskindlustusse."

10 Vastavalt üldise sotsiaalkindlustusseaduse artikli 215 lõike 1 punktile 3 saab töötustoetust töötu, kes on teinud kuus aastat sissemakseid töötuskindlustusse ja vastab kõigile tingimustele, v.a vanus, et saada sissemaksete tüüpi vanaduspensionit Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemi alusel.

11 Üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasäte, mis jõustus seaduse 50/98 väljakuulutamisega 1. jaanuaril 1999, on sõnastatud järgmiselt:

„Kooskõlas käesoleva seaduse artikli 218 lõikega 2 arvestatakse haldava asutuse poolt tehtud vanaduspensionikindlustuse sissemaksed vanaduspensioni baassumma ja sellele kohalduva protsendi arvutamisel. Nende sissemaksete kehtivusele ja õiguslikele tagajärgedele ei saa mingil juhul viidata käesoleva seaduse artikli 161 lõike 1 punktiga b nõutud minimaalse sissemaksete perioodi tõendamiseks, mida kindlustatu peab kooskõlas artikli 215 lõike 1 punktiga 3 tõendama, kui ta taotleb vanematele kui 52aastastele [töötutele] mõeldud [töötus]toetust."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

12 C. Salgado Alonso, sündinud 30. mail 1936, esitas 7. augustil 1992 INEM-ile taotluse üle 52-aastastele töötutele mõeldud eritöötustoetuse saamiseks. Sel ajal suutis ta tõendada 74 kuud — enam kui 6 aastat — tegelikku kindlustusperioodi Saksa õiguse alusel ajavahemikus 29. juuni 1964 kuni 30. juuli 1970, 26 kuud Šveitsi õiguse alusel ajavahemikus 1. detsember 1971 kuni 31. märts 1975 ning 182 päeva Hispaania õiguse alusel ajavahemikus 8. jaanuar kuni 7. juuli 1992.

13 INEM keeldus esialgu talle eritöötustoetust maksmast, kuna ta ei olnud täitnud Hispaanias minimaalselt nõutud 15-aastast kvalifikatsiooniperioodi.

14 Seepeale esitas C. Salgado Alonso nimetatud otsuse peale kaebuse Juzgado de lo Social nº 2 de Orense'le (Hispaania), kes tunnustas oma 22. juuni 1993. aasta otsuses tema õigust saada kõnealust toetust. INSS ja TGSS ning Hispaania valitsus selgitavad antud otsust sisuliselt sellega, et vastavalt selle aja Hispaania kohtupraktikale loeti isegi lühema kestusega välismaal täitunud kvalifikatsiooniperioodid

samaväärseks üldise sotsiaalkindlustusseaduse artikli 161 lõike 1 punkti b kohaselt nõutud 15-aastase kvalifikatsiooniperioodiga. Võttes arvesse Euroopa Kohtu 20. veebruari 1997. aasta otsust liidetud kohtuasjades C-88/95, C-102/95 ja C-103/95: Martínez Losada jt (EKL 1997, lk I-869) ning 25. veebruari 1999. aasta otsust kohtuasjas C-320/95: Ferreiro Alvite (EKL 1999, lk I-951), on seda siseriiklikku kohtupraktikat siiski vahepeal muudetud.

15 Niisiis maksti C. Salgado Alonso'le üle 52-aastastele töötutele ettenähtud töötustoetust ajavahemikus 7. august 1992 kuni 30. mai 2001, st 3219 päeva, mille jooksul tegi INEM tema eest vanaduspensionikindlustuse sissemakseid.

16 2001. aasta mais taotles C. Salgado Alonso 65-aastaseks saades õigust pensioni määramisele Saksa, Šveitsi ja Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemi alusel. Talle maksti küll pensioni Saksamaal ja Šveitsis, kuid 21. märtsi 2002. aasta otsusega jättis INSS tema taotluse rahuldamata põhjusel, et ta ei ole täitnud pensioni saamiseks Hispaanias minimaalselt nõutud sissemaksete perioodi ja et määruse nr 1408/71 artikli 48 lõike 1 kohaselt ei ole sama määruse artikli 46 lõige 2 kindlustusperioodide liitmise osas kohaldatav, kuna Hispaanias täidetud kindlustusperiood oli lühem kui üks aasta. INSS põhjendas oma keeldumist ka üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasättele viitamisega.

17 C. Salgado Alonso esitas 13. veebruaril 2002 Juzgado de lo Social n° 3 de Orense'le kaebuse INSS ja TGSS vastu, milles nõudis, et kohus tunnistaks tema õigust saada alates 31. maist 2001 vanaduspensioni Hispaania õiguse alusel.

18 Ta väitis oma kaebuse toetuseks peamiselt seda, et arvesse tuleb võtta mitte ainult Hispaanias täidetud esialgset 182-päevast sissemaksete perioodi, vaid ka kogu seda

perioodi, mille jooksul eritöötustoetuse saamise ajal INEM tema eest vanaduspensionikindlustusse sissemakseid tegi, nii et ta saab edaspidi Hispaanias toetuda 3401-päevasele sissemaksete perioodile, mis moodustab kokku üle 9 aastat ja 3 kuud tehtud sissemakseid.

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul tõusetub esiteks küsimus, kas üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasäte võib kehtiva korra kohaselt välistada 3219-päevase sissemaksete perioodi arvesse võtmist, et kindlaks määrata, kas asjaomane kindlustusperiood ületab ühe aasta, nii et jaatava vastuse korral ei pea INSS määruse nr 1408/71 artikli 48 lõike 1 kohaselt andma vaid selle üksiku perioodiga seotud hüvitisi.

20 Teiseks tõusetub küsimus sellest, kas see lisasäte osas, milles sellega välistatakse teatavate, nagu näiteks üksnes vanaduskindlustuse alusel tehtud sissemaksete arvestamine sama seaduse artikli 161 lõike 1 punktis b sätestatud kvalifikatsiooniperioodide arvutamiseks, kujutab endast võõrtööliste vastu suunatud diskrimineerimist, arvestades, et üle 52-aastane töötu pidi need perioodid täitma töötustoetuse taotluse esitamise kuupäevaks.

21 Euroopa Kohtu praktikale toetudes peab eelotsusetaotluse esitanud kohus sellega silmas töötajaid, kes said neid töötustoetusi, tõendades kvalifikatsiooniperioodi tänu ühe või enama liikmesriigi õiguse alusel täitunud kindlustusperioode arvestades (vt eespool viidatud kohtuotsused Martínez Losada jt ning Ferreiro Alvite).

22 Samad töötajad ei saaks nõuda INEM-i poolt vanaduskindlustuse alusel tehtud sotsiaalkindlustuse sissemaksete arvestamist perioodi eest, mille käigus nad said töötustoetust, et täita üldise sotsiaalkindlustusseaduse artikli 161 lõike 1 punktis b sätestatud minimaalne kindlustusperioodi tingimus.

23 Neis tingimustes otsustas Juzgado de lo Social nº 3 de Orense kohtumenetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas EÜ artiklite 12 ja 39-42 [...] ning määruse [...] nr 1408/71 [...] artikliga 45 on keelatud siseriiklik säte, millega töötuskindlustuse haldamise asutuse poolt pensionikindlustuse alusel tehtud sissemakseid töötaja nimel ajavahemiku eest, mille käigus viimane sai teatavaid töötustoetusi, ei saa arvesse võtta erinevate siseriikliku õigusega kehtestatud kvalifikatsiooniperioodide arvutamisel ning vanadushüvitise õiguse tekkimisel, kui pikenenud töötuse olukorras, mida need toetused peavad hüvitama, on sellisel töötajal sisuliselt võimatu tõendada teisi sissemakseid vanaduskindlustusse peale nende, mis seaduse alusel on kehtetud, nii et need siseriiklikud õigusnormid puudutavad vaid töötajate liikumisvabadust kasutanud töötajaid, kes ei saa riiklikku vanaduspensioni olgugi, et eespool viidatud määruse artikli 45 kohaselt tuleb need kvalifikatsiooniperioodid lugeda täitunuks?

2. Kas EÜ artiklite 12 ja 39-42 [...] ning määruse [...] nr 1408/71 [...] artikli 48 lõikega 1 on keelatud siseriiklikud sätted, millega töötuskindlustuse haldamise asutuse poolt pensionikindlustuse alusel tehtud sissemakseid töötaja nimel ajavahemiku eest, mille käigus viimane sai teatavaid töötustoetusi, ei saa arvesse võtta nii, et lugeda, et „kõik kindlustus- ja/või elamisperioodid, mis on täitunud

selle liikmesriigi õiguse alusel, kestavad vähem kui aasta", kui pikenenud töötuse olukorras, mida need toetused peavad hüvitama, on sellisel töötajal sisuliselt võimatu tõendada teisi sissemakseid vanaduskindlustusse peale nende, mis maksti selle töötuse ajal, nii et need siseriiklikud õigusnormid puudutavad vaid töötajate liikumisvabadust kasutanud töötajaid, kes ei saa riiklikku vanaduspensioni, olgugi et eespool viidatud määruse artikli 48 lõike 1 kohaselt ei saa seda siseriiklikku haldamise asutust vabastada kohustusest tasuda siseriiklikke hüvitisi?"

24 INSS teavitas 29. septembri 2003. aasta kirjaga Euroopa Kohut, et 10. septembril 2003 tehti C. Salgado Alonso suhtes uus negatiivne otsus. See otsus asendab 21. märtsi 2002. aasta otsust ja põhistab vanaduspensioni määramisest keeldumist sellega, et ta „ei ole täitnud 15aastast minimaalset sissemaksete perioodi ega sellesse ajavahemikku jäävat vahetult taotluse esitamisele eelnevat kaheaastast perioodi, mille täitmine on üldise sotsiaalkindlustusseaduse [...] artikli 161 lõike 1 punkti b kohaselt vanaduspensioni saamise õiguse tingimuseks.

Mis puudutab pärast 1. jaanuari 1999 esinenud asjaolusid, tuleneb [üldise sotsiaalkindlustusseaduse] 28. lisasättest, et haldava asutuse poolt tehtud vanaduskindlustuse sissemaksed ajal, mil kindlustatu saab üle 52aastastele töötutele ettenähtud töötustoetust, võetakse arvesse pensioni baassumma ja sellele kohalduva protsendi arvutamisel. Igal juhul ei ole nendel sissemaksetel õiguslikku toimet sissemaksete minimaalse perioodi kindlaksmääramiseks."

25 Sellest uuest INSS otsusest tuleneb, et C. Salgado Alonso esitatud pensioni määramise taotluse rahuldamata jätmise aluseks ei saa enam olla määruse nr 1408/71 artikkel 48.

Esimene küsimus

26 Esimese küsimusega tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas EÜ artikleid 12, 39 ja 42 ning määruse nr 1408/71 artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et need välistavad siseriiklikku sätte, nagu üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasäte, mille kohaselt ei saa liikmesriigi pädevad asutused siseriikliku pensioniskeemi alusel määratava vanaduspensioni õiguse saamiseks võtta arvesse selles liikmesriigis täidetud teatud kindlustusperioode töötaja poolt, kes on töötuskindlustuse haldamise asutuse poolt vanaduspensionikindlustusse sissemaksete tegemise ajal töötu, kuna neid perioode võetakse arvesse üksnes nimetatud pensionisumma arvutamisel.

27 Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on jätkuvalt liikmesriikide pädevuses kehtestada sotsiaalkindlustushüvitiste saamise tingimused, isegi kui need on sätestatud rangematena, tingimusel, et vastuvõetud tingimused ei too kaasa ilmset või varjatut diskrimineerimist ühenduse töötajate vahel (vt selle kohta 20. septembri 1994. aasta otsus kohtuasjas C-12/93: Drake, EKL 1994, lk I-4337, punkt 27; eespool viidatud kohtuotsus Martínez Losada jt, punkt 43, ning eespool viidatud kohtuotsus Ferreiro Alvite, punkt 23).

28 Seega on liikmesriigil õigus kehtestada kvalifikatsiooniperiood vanaduspensioni saamise õiguse saamiseks, nagu on sätestatud üldise sotsiaalkindlustusseaduse artikli 161 lõike 1 punktis b.

29 Siinjuures on EÜ artikli 42 punktis a ette nähtud kindlustus-, elamis- või töötamisperioodide liitmise põhimõte, mis on vanaduspensionikindlustuse osas eelkõige rakendatud määruse nr 1408/71 artikliga 45. See on üheks ühenduse sotsiaalkindlustusskeemide liikmesriikides koordineerimise peamiseks põhimõtteks, mille eesmärk on tagada, et asutamislepinguga tagatud liikumisvabaduse õiguse teostamine ei jäta töötajat ilma sotsiaalkindlustushüvedest, millele tal oleks õigus, kui ta oleks töötanud ainult ühes liikmesriigis. Taoline tagajärg võib takistada ühenduse töötajaid oma liikumisvabaduse õiguse teostamisel ning kujutab seega nimetatud vabaduse takistust (vt eelkõige 26. oktoobri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-481/93: Moscato, EKL 1995, lk I-3525, punkt 28).

30 Määrus nr 1408/71 ei kehtesta siiski töötamis- või kindlustusperioodide määramise tingimusi. Nimetatud määruse artikli 1 punktist r tulenevalt määratletakse need tingimused üksnes liikmesriigi õigusaktidega, millele toetudes kõnealused perioodid täideti.

31 Järelikult on liikmesriigil lisaks siseriiklikus õiguses ettenähtud pensioniõiguse saamiseks vajaliku kvalifikatsiooniperioodi kehtestamisele õigus määrata kindlustusperioodide olemus, mida võidakse nimetatud eesmärgil arvesse võtta, tingimusel, et kooskõlas määruse nr 1408/71 artikliga 45 võetakse samadel tingimustel arvesse ka mõne teise liikmesriigi õiguse alusel täidetud perioodid nii nagu need oleksid täidetud siseriikliku õiguse alusel.

32 Põhikohtuasjas ei puuduta C. Salgado Alonso ning INSS ja TGSS vaheline vaidlus perioode, mis on täidetud muu kui pensioni taotlemise asukoha liikmesriigi õiguse

alusel, vaid viimati nimetatud liikmesriigis, st Hispaania Kuningriis, täidetud perioodide ajal, mil huvitatud isik sai üle 52-aastastele ettenähtud eritöötustoetust. Taolise vaidluse suhtes ei kohaldata määruse nr 1408/71 artiklit 45.

33 Põhikohtuasja hageja väidab siiski, et ainult liikumisvabaduse õigust kasutanud töötajate suhtes kohaldatakse üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasätet, mis jätab pensioniõiguse saamisel arvestamata perioodid, mille jooksul sai kindlustatud isik eritöötustoetust, kuigi INEM tegi kindlustatu eest sissemakseid vanaduspensionikindlustusse. Seetõttu on nimetatud säte vastuolus EÜ artikliga 39.

34 Sellisel juhul tuleb nentida, nagu väidab kohtujurist oma ettepaneku punktides 39 ja 40, et siseriiklikku eeskirja, nagu üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasätet, kohaldatakse eristusi tegemata nii nende töötajate suhtes, kes on kogu aja töötanud oma liikmesriigis, kui ka nende suhtes, kes on töötanud teistes liikmesriikides.

35 Euroopa Kohtule ei ole esitatud tõendeid selle kohta, et liikumisvabadust kasutanud töötajaid ohustab pärast Hispaaniasse naasmist pikaajaline töötus sagedamini kui neid töötajaid, kes on töötanud vaid selles liikmesriigis, mille tulemusena on nad lisasättes sisalduvast piirangust enam mõjutatud.

36 Tekkinud olukorras ei tõenda Euroopa Kohtule esitatud argumendid, et siseriiklik eeskiri, nagu üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasäte, on EÜ artikli 39 tähenduses kaudselt diskrimineeriva iseloomuga.

37 Kuna EÜ artiklit 39, mis on erisäte, kohaldatakse sellises olukorras, nagu põhikohtuasjas käsitleti, ei pea Euroopa Kohus tõlgendama EÜ artiklis 12 sisalduvat üldisemat sätet.

38 Eelnevast tulenevalt tuleb esimesele küsimusele vastata, et EÜ artikleid 39 ja 42 ning määruse nr 1408/71 artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus siseriiklik reegel, nagu üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasäte, mille kohaselt ei saa liikmesriigi pädevad asutused siseriikliku pensioniskeemi alusel määratava vanaduspensioni õiguse saamiseks võtta arvesse selles liikmesriigis täidetud teatud kindlustusperioode töötaja poolt, kes on töötuskindlustuse haldamise asutuse poolt vanaduspensionikindlustusse sissemaksete tegemise ajal töötu, kuna neid perioode võetakse arvesse üksnes nimetatud pensionisumma arvutamisel.

Teine küsimus

39 Teise küsimusega tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas selleks, et teha määruse nr 1408/71 artikli 48 lõike 1 kohaldamise eesmärgil kindlaks, kas

liikmesriigi asutuse rakendatud õigusaktide alusel täidetud kindlustusperioodide kestus ulatub ühe aastani või mitte, peab see asutus võtma arvesse mitte ainult pensioniõiguse saamiseks vajalikud kindlustusperioodid, vaid ka need perioodid, mis mõjutavad ainult hüvitise suuruse arvutamist.

40 Tuleb meenutada, et kooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga on EÜ artiklis 234 sätestatud menetlus Euroopa Kohtu ja siseriiklike kohtute vahelise koostöö vahendiks, mille abil esimene annab viimastele ühenduse õiguse tõlgendamiseks vajalikku materjali nendes toimuvate menetluste lahendamiseks (vt eelkõige 8. novembri 1990. aasta otsus kohtuasjas C-231/89: Gmurzynska-Bscher, EKL 1990, lk I-4003, punkt 18; 12. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas C-314/96: Djabali, EKL 1998, lk I-1149, punkt 17, ja 21. jaanuari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-318/00: Bacardi-Martini ja Cellier des Dauphins, EKL 2003, lk I-905, punkt 41).

41 Seega tuleneb nii EÜ artikli 234 sõnastusest kui ka ülesehitusest, et eelotsusemenetlus eeldab tegelikult poolelioleva menetluse olemasolu siseriiklikes kohtutes, mille raames neilt kohtutelt palutakse otsust, mis võib eelotsust arvesse võtta (vt selles tähenduses 15. juuni 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-422/93–C-424/93: Zabala Erasun jt, EKL 1995, lk I-1567, punkt 28 ja eespool viidatud kohtuotsus Djabali, punkt 18).

42 Tegelikult ei ole eelotsusetaotluse mõte anda juhendavaid arvamusi üldiste või hüpoteetiliste küsimuste kohta, vaid pigem lahutamatu vajadus vaidluse tõhusa lahenduse järele (eespool viidatud kohtuotsus Djabali, punkt 19; eespoolt viidatud kohtuotsus Bacardi-Martini ja Cellier des Dauphins, punkt 42, ja 25. märtsi 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-480/00–C-482/00, C-484/00, C-489/00–C-491/00 ja C-497/00–C-499/00: Azienda Agricola Ettore Ribaldi jt, EKL 2004, lk I-2943, punkt 72).

43 Pärast seda, kui Juzgado de lo Social nº 3 de Orense oli põhikohtuasjas esitanud Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse, on vaieldamatu, et uue otsuse C. Salgado Alonso esitatud pensioni määramise taotluse rahuldamata jätmise kohta võttis vastu INSS, mille aluseks ei olnud enam määruse nr 1408/71 artikkel 48.

44 Seega tuleb sedastada, et Euroopa Kohtu vastusest Juzgado de lo Social nº 3 de Orense esitatud teisele küsimusele ei ole viimasele mingit kasu.

45 Seetõttu ei ole vaja teisele küsimusele vastata.

Kohtukulud

46 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kohtukulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtuvalt Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

EÜ artikleid 39 ja 42 ning nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes, muudetud ja kaasajastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97, mida on omakorda muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98, artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus siseriiklik reegel, nagu üldise sotsiaalkindlustusseaduse 28. lisasäte, mille kohaselt ei saa liikmesriigi pädevad asutused siseriikliku pensioniskeemi alusel määratava vanaduspensioni õiguse saamiseks võtta arvesse selles liikmesriigis täidetud teatud kindlustusperioode töötaja poolt, kes on töötuskindlustuse haldamise asutuse poolt vanaduspensionikindlustusse sissemaksete tegemise ajal töötu, kuna neid perioode võetakse arvesse üksnes nimetatud pensionisumma arvutamisel.

Allkirjad